

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

3051/2015. (III. 13.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	344
3052/2015. (III. 13.) AB végzés	bírói kezdeményezés visszautasításáról	350
3053/2015. (III. 13.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	352
3054/2015. (III. 13.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	355
3055/2015. (III. 13.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	357

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3051/2015. (III. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Juhász Imre, dr. Kiss László és dr. Lévy Miklós* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 2. § (7) bekezdése „szerencsejátékban történő részvételre közvetítő tevékenység” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.551/2013/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője (a továbbiakban: indítványozó) – jogi képviselője útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján 2014. augusztus 6-án alkotmányjogi panaszt nyújtott be, melyben a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 2. § (7) bekezdése és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.551/2013/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az indítványozó előadta, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szerencsejáték Felügyeleti Osztálya (a továbbiakban: NAV) 2012. augusztus 27-én hivatalból indított eljárást a hatharom.hu weboldalon történő szerencsejáték közvetítői tevékenység engedély nélküli folytatása miatt. A *domain* név regisztrálást végző Kft. tájékoztatása szerint szeptember folyamán a hatharom.hu tulajdonosa az indítványozó gazdasági társaság volt. Ezzel szemben az indítványozó október 15-én kelt nyilatkozata szerint nem rendelkezik a honlap tulajdonjogával, csupán programozást végez és a magyar sportot a honlapon népszerűsítő cikkeket és egyéb írásokat szerkeszt és frissít. A NAV a 2013 februárjában kelt 37670/6/2012. számú határozatában megállapította az állami adóhatósági engedély nélkül szervezett szerencsejátékban történő részvételre vonatkozó közvetítő tevékenység folytatását és az indítványozót 700 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte, mely határozatot a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2014. május 6-i ítéletével helyben hagyta. A per során megállapítást nyert, hogy az indítványozó gazdasági társaság 2011 októbere óta nem a weboldal tulajdonosa, azonban közvetítői tevékenységét bizonyítja, hogy tartalomszolgáltatást végez, programkódokat készít és tölt fel a szerverekre, a honlapon elérhető tippligákban regisztráló felhasználók pedig 10 euró ajándékot kapnak, és további kedvezményekben részesülnek.
- [3] Főtitkári felhívásra az indítványozó 2014. október 15-én, határidőben nyújtotta be alkotmányjogi panaszát kiégésztését. Ennek értelmében álláspontja szerint az Szjtv. 2. § (7) bekezdésének „szerencsejátékban történő részvételre közvetítői tevékenység” fordulata, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvét, a XXVIII. cikk (4) bekezdése szerinti *nul-lum crimen sine lege* elvét, valamint a XII. cikk (1) bekezdésében garantált vállalkozáshoz fűződő jogot. Az indítványozó szerint ugyanis sérti a jogbiztonságot és a normavilágosság követelményét, hogy nem egyértelmű,

- mi minősül szerencsejáték közvetítő tevékenységnek. Hivatkozik e ponton az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB) ítéleteire is [*Sunday Times kontra Egyesült Királyság* (6538/74), *Kokkinakis kontra Görögország* (14307/88)], melyben az EJB a normák precíz megfogalmazásának igényét hangsúlyozta, és utalt ezzel összefüggésben az Alaptörvénynek a belső jog és a nemzetközi jog összhangja megteremtését előíró Q) cikk (2) bekezdésére.
- [4] A bíróság döntésével kapcsolatosan az indítványozó azt panaszolja, hogy a nem világos norma utólagos bírósági értelmezése visszaható hatályú jogalkotáshoz vezet, ezáltal olyan cselekményekért válik felelőssé az egyén, amelyek minősítése a cselekmény elkövetésekor nem volt előrelátható. E ponton utal arra, hogy a megsemmisíteni kért nem világos jogszabályhely tölti ki a Btk. 360. §-ban szereplő tiltott szerencsejáték szervezését pónalizáló tényállást, amely így sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdését.
- [5] A konkrét ügyben az indítványozó – alapjog, illetve Alaptörvényben biztosított jog sérelmének megnevezése nélkül – a jogalkalmazói döntés szubjektivitását panaszolja, valamint azt, hogy a bíróság elmulasztotta meghatározni a végzett tartalomszolgáltatást, így pontos jogszabályi háttér híján a szerencsejáték közvetítő tevékenység fogalma „parttalanná válik”.
- [6] Az indítványozó az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésére hivatkozással a XII. cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozáshoz fűződő jog sérelmét látja igazoltnak, mivel bizonytalan szerinte, hogy mi minősül közvetítő tevékenységnek, így az sem világos, hogy milyen tevékenységek végzéséhez szükséges az adóhatóság engedélye. A panaszos szerint a pontatlan törvényi szabályozást súlyosbítja a 100 millió Ft-ig terjedő közigazgatási szankció kilátásba helyezése, mely azt eredményezi, hogy „a vállalkozó inkább semmilyen tevékenységet nem végez.” Az indítványozó szerint a vizsgálni kért jogszabályi háttérhez kapcsolódó büntetőjogi és a mérlegelően alapuló közigazgatási bírsággal járó jogkövetkezmények a vállalkozáshoz való jog szükségtelen és aránytalan korlátozását jelentik.
- [7] 2. Az Abtv. 56. §-a értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A vizsgált ügyben az Abtv. 50. § (3) bekezdése és az Ügyrend 2. § (1) bekezdése alapján a teljes ülés jár el. Az Alkotmánybíróság eljáró tanácsa – a jelen ügyben a teljes ülés – vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt formai és tartalmi feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság eljáró tanácsa – a jelen ügyben a teljes ülés – rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [8] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása miatt és a 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha a 26. § (1) bekezdés esetében a bírósági eljárásban alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve a 27. § szerinti eljárásban az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] 2.2. Az ítéletet az indítványozó jogi képviselője 2014. június 12-én vette kézhez, alkotmányjogi panaszát pedig 2014. augusztus 6-án adta postára a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részére, erre tekintettel az Abtv. 30. §-ában meghatározott hatvan napos határidőt megtartotta.
- [10] Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1) bekezdésében előírt formai követelményeknek. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § szerinti hatáskörét, megjelölte a vizsgálni kért jogszabályhelyet és bírósági ítéletet, kérte azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, a XXVIII. cikk (4) bekezdés, valamint a XII. cikk (1) bekezdés sérelmére.
- [11] 2.3. Az indítvány befogadhatósága tartalmi feltételeinek vizsgálata során az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Az indítványozó a közigazgatási perben felperesként szerepelt, így az egyedi ügyben érintett személynek minősül.
- [12] A felülvizsgálati eljárásban hozott 27.K.31.551/2013/13. számú ítélet az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, amellyel szemben a Pp. 340/A. § (2) bekezdése értelmében további jogorvoslatnak helye nincs.
- [13] Az indítvány nem tartalmaz megfelelő indokolást arra nézve, hogy a vizsgálni kért jogszabályi rendelkezés, illetve a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

- [14] 2.3.1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [10]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [11]] – lehet alapítani. E tekintetben nem elégséges annak a pusztá kijelentése, hogy „az ügyben a visszaható hatályú jogalkotás is felmerül.” Az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panasz esetében az indítványozó nem jelölt meg konkrét visszaható hatályú jogalkotást.
- [15] A B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó utalt a Q) cikk (2) bekezdésére is, amelyre azonban önálló indítványt nem terjesztett elő.
- [16] Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszokat valamilyen, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére való hivatkozással vizsgálhatja, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti indítványt a B) cikk (1) bekezdése és a Q) cikk (2) bekezdése tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.
- [17] 2.3.2. Az indítványozó helyesen idézi az Alkotmánybíróság korábban kifejtett álláspontját, mely szerint „[a] jogszabály mindig általánosságban, elvontan szabályoz, az absztrakt norma konkrét jogesetre alkalmazása – és ezáltal tartalommal kitöltése – a jogalkalmazó feladata. [...] egy jogszabály vagy annak valamely rendelkezése csak akkor tekinthető az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság követelményébe ütközőnek, ha megfogalmazása olyannyira homályos, hogy jogalkalmazói értelmezéssel sem tölthető ki tartalommal, vagy határozatlansága lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára, a jogegység hiányára.” (534/E/2001. ABH 2002, 1283, 1291.) Az Alkotmánybíróság ennek fényében hangsúlyozza, hogy önmagában az a tény, hogy egy elvont jogszabályi rendelkezés a konkrét ügy körülményeire tekintettel értelmezésre szorul, nem alapozza meg a szóban forgó jogszabály alaptörvény-ellenességét. Ehhez hasonlóan az a tény sem alapozza meg a jogszabály alaptörvény-ellenességét, ha a jogszabályt hatályba lépése óta kevés alkalommal kellett a bíróságoknak alkalmazniuk és tartalommal kitölteniük.
- [18] Tekintettel arra, hogy az indítványozó az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszát a B) cikk (1) bekezdésére visszavezethető, álláspontja szerint homályos jogszabályi megfogalmazásból következő „szubjektív jogalkalmazói döntésre” alapozta – mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszokat valamilyen, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére való hivatkozással vizsgálhatja – az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz tekintetében is az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.
- [19] 2.3.3. Az indítványozó a XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmét a 2012. évi C. törvény (új Btk.) 360. §-a (Tiltott szerencsejáték szervezése) miatt látta megalapozottnak. Tekintettel arra, hogy az alapügyben a „közvetítő tevékenység” értelmezése volt a kérdéses, amely kívül áll a hivatkozott büntetőjogi tényállás körén, ennek megfelelően az alapügyben a Btk. rendelkezése nem is szerepelt hivatkozási alapként, annak alkalmazására nem került sor, így abból folyó jogkövetkezmény sem következett be, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó sem az Abtv. 26. § (1) bekezdése, sem pedig az Abtv. 27. § szerinti eljárásában annak vizsgálatát nem jogosult kezdeményezni.
- [20] Ennek következtében az Alkotmánybíróság az indítványt a XXVIII. cikk (4) bekezdése tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.
- [21] 2.3.4. Az indítványozó a vállalkozáshoz való joga sérelmére hivatkozással is kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „a vállalkozáshoz való jog alapjog, mely azt jelenti, hogy bárkinek Alaptörvényben biztosított joga a vállalkozás, azaz üzleti tevékenység kifejtése. A vállalkozás joga azonban egy bizonyos, a vállalkozások számára az állam által teremtett közgazdasági feltételrendszerbe való belépés lehetőségének biztosítását, más szóval a vállalkozóvá válás lehetőségének – esetenként szakmai szempontok által motivált feltételekhez kötött, korlátozott – biztosítását jelenti. A vállalkozás joga tehát nem abszolutizálható, és nem korlátozhatatlan: senkinek sincs alanyi joga meghatározott foglalkozással kapcsolatos vállalkozás, sem pedig ennek adott vállalkozási jogi formában való gyakorlásához. A vállalkozás joga annyit jelent – de annyit alkotmányos követelményként feltétlenül –, hogy az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást.” [54/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 340, 341–342., 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [153]–[154], 26/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [176]]

- [22] Tekintettel azonban arra, hogy az indítványozó sem az Abtv. 26. § (1) bekezdése, sem pedig az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz keretében nem adott elő önálló érvelést a vállalkozáshoz való jogának sérelmére, kérelmének ezen részét is valójában a B) cikk (1) bekezdésére, jelesül az Szjtv. 2. § (7) bekezdésében szereplő közvetítő tevékenység jelentéstartamának általa tulajdonított homályosságára, azaz a normavilágosság követelményének sérelmére alapozta, az Alkotmánybíróság az indítványt a XII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. március 3.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

I.

- [23] 1. Álláspontom szerint az ügy számos alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, ezért az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságnak be kellett volna fogadnia, és érdemben el kellett volna bírálnia az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 29. §-a alapján. Különvéleményemben öt kérdésre térek ki röviden: ezek a (1) a normavilágosság és alapjog-korlátozó normák viszonya, (2) a visszaható hatály, (3) a vállalkozáshoz való jog, (4) az alkalmazott jog alkotmányjogi jelentősége, valamint (5) a honlap jogi megítélésének kérdései.
- [24] 2. Előrebocsátom, hogy – nézetem szerint – a végzés többségi indokolása három olyan körülményt nem vizsgált meg előzetesen, amelyek befolyásolhatták volna az ügy megítélését.
- [25] Ezek a következők. (1) A tartalomszolgáltató panaszos nem profitált a szerencsejáték-bevételekből (fogalmilag végezhető-e szerencsejáték-közvetítés az abból való jövedelemszerzés nélkül?); (2) a támadott rendelkezés megsértéséhez fűződő joghátrány (pénzbírság) mértéke elérheti a százmillió forintot; (3) a panaszos nem tulajdonosa a honlapnak, hanem közvetett tartalomszolgáltatásért ítélték meg a közvetlen (objektív alapú) közigazgatási jogi felelősségét az ügyben bizonyos programkódok feltöltéséért (szerencsejáték-hirdetések közzétételéért), ami az eljáró adóhatóság és bíróság szerint önmagában megvalósította a szerencsejáték-tevékenység közvetítését.

II.

- [26] 1.1. Az egyik alapvető módszertani különbség a végzés többségi indokolása és az én megközelítésem között az, hogy – nézetem szerint – egyetlen esetben sem lehet izoláltan kezelni a normavilágosság kérdését az alapjogi sérelem kérdésétől: azokat egymásra tekintettel kell vizsgálni. Fogalmilag tehát nem lehet érvényes következtetést levonni az alapjogi sérelem fennállására vagy hiányára akkor, ha a jogalkalmazók, így az Alkotmánybíróság is, nincs tekintettel a norma (egyértelmű) tartalmára.
- [27] Ahogyan az alkotmánybírósági esetjog is megerősíti, a hatalommegosztás elvének értelmezési aspektusából következően, az Alaptörvény alatti normák esetén a rendesbírósági szervezetrendszer, míg az Alaptörvény rendelkezései esetén az Alkotmánybíróság a végső értelmező. A fentiek alapján a végzés többségi indokolásának figyelembe kellett volna vennie a Kúria 12/2013. számú közigazgatási elvi határozatát, amely hasonló tényállás elbírálása kapcsán már állást foglalt az indítványozó által is vitatott értelmezési kérdésben. Szükségesnek tartottam volna tehát, ha – ezen túlmenően – az indokolás a fenti és az Szjtv. támadott rendelkezését egyébként értelmező rendesbírósági esetjoggal is kiegészült volna, mivel a „közvetítő tevékenység” fogalma – számomra, *prima facie* – határozatlan jogfogalom. (A támadott rendelkezés tartalmának feltárásához segítséget nyújthattak volna a Kúria Kfv.II.37.754/2012/11., a Kúria Kfv.II.37.611/2012/6., a Kúria Kfv.III.37.446/2012/7., a Kúria Kfv.II.37.357/2012/6., a Kúria Kfv.II.37.209/2012/6., a Kúria Kfv.III.37.641/2011/5., a Kúria Kfv.III.37.640/2011/5., a Kúria Kfv.III.37.597/2011/10., a Fővárosi Törvényszék 24.K.32.529/2011/16., a Fővárosi Törvényszék 24.K.31.371/2012/3., a Fővárosi Törvényszék 27.K.30.537/2011/17., a Fővárosi Törvényszék 24.K.30.478/2011/17., a Fővárosi Törvényszék 24.K.30.475/2011/18., a Fővárosi Bíróság 24.K.33.449/2010/8. a Fővárosi Bíróság 24.K.33.415/2010/8., a Fővárosi Bíróság 24.K.32.965/2010/7., a Fővárosi Bíróság 24.K.30.536/2011/12. számú döntései).
- [28] 1.2. Álláspontom szerint a támadott rendelkezés egyértelmű tartalmának ismerete nélkül ugyanis nem lehet érdemi következtetést levonni arra, hogy felmerül-e a vállalkozáshoz való jog korlátozása, esetleg sérelme, vagyis – a szólásszabadság gyakorlatban alkalmazott tesztet analogikusan alkalmazva (hiszen a honlapon nem csak reklám-, hanem sajtótartalom is van) – „dermesztő hatással” van-e a támadott rendelkezés egy egyébiránt jogszerű tevékenység folytatására: a tartalomszolgáltatásra? Megjegyzem, a normavilágosság és az alapjog-korlátozás hasonló felfogását vallja az Emberi Jogok Európai Bírósága is, ahogy arra az indítványozó a *Sunday Times kontra Egyesült Királyság* (6538/74), illetve a *Kokkinakis kontra Görögország* (14307/88) ügyek idézésével is rámutatott.
- [29] 2. A normavilágossággal kapcsolatban a különvéleményem II. 1. pontjában (Indokolás [26]–[28] bekezdések) leírtak irányadóak a visszaható hatályú jogalkalmazás problémájára is. Leszögezem, hogy alapvetően más gondolok a tiltott visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás kérdéséről, mint a végzés többségi indokolása. Nézetem szerint – az *argumentum a minori ad maius* elve alapján – ez utóbbi fogalmilag nem kizárt, sőt, szükségszerű, ahogyan azt a 30/2014. (IX. 30.) AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolásomban, illetve a 3264/2014. (XI. 4.) AB határozathoz fűzött különvéleményemben kifejtettem. Ez utóbbi szerint: „[a] szabályt megfogalmazó, normát alkotó bírói döntések [...], a bírói precedensek szükségszerűen visszaható hatályúak (*ex post facto* természetűek) abban az esetben, ha a jogvitára okot adó eseménykor még nem léteztek. {A precedensek szükségszerűen visszaható hatályára mutatott rá már *H. L. A. Hart* »[a] jog fogalma« című könyvében (*Herbert Lionel Adolphus Hart: A jog fogalma*. Budapest, Osiris, 1995, 179.), és ez – *mutatis mutandis* – az alkotmánybírósági precedensbíráskodásra is irányadó, még akkor is, ha az alkotmánybírósági határozat nem *ex tunc* hatályú”, Indokolás [80]). Nézetem szerint erre a kérdésre előbb-utóbb választ kell adnia az Alkotmánybíróságnak, ki kell alakítania az irányadó mércét. A jelen ügy érdemi elbírálása alkalmas lehetett volna erre.
- [30] 3. A végzés többségi indokolása szerint „[a]z indítvány nem tartalmaz megfelelő indokolást arra nézve, hogy a vizsgálni kért jogszabályi rendelkezés, illetve a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel”. Ehhez képest az indítvány-kiegészítés III. 3. pontja mintegy másfél oldalon keresztül taglalja a vállalkozáshoz való jog sérelmét, és a korlátozás mércéire vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot. Ez alapján tehát nem helytálló a végzés többségi indokolása [22] bekezdésébe foglalt azon megállapítás, hogy „az indítványozó sem az Abtv. 26. § (1) bekezdése, sem pedig az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz keretében nem adott elő önálló érvelést a vállalkozáshoz való jogának sérelmére”.

- [31] 4. Megjegyzem továbbá, a rendesbíróági eljárásra okot adó közigazgatási eljárási határozathozatal időpontjában az Szjtv. 2. § (7) bekezdése nem azt a rendelkezést tartalmazta, amit a végzés elbírál, és ami alapján a támadott bíróági ítéletet meghozták. [A végzés és az alapügyben eljáró bíróság egy későbbi, a 2013. április 21-e óta és a jelenleg is hatályos szabályt alkalmazta és arra tekintettel bírálja el az ügyet. E szerint: „(7) Nem folytatható belföldön, külföldön vagy nemzetközi együttműködés keretében szervezett szerencsejátékban történő részvételre Magyarországon értékesítési, szervező, közvetítő tevékenység, ha a szerencsejáték szervezésére az állami adóhatóság nem adott engedélyt.”. Kiemelés tőlem: K.L.]
- [32] Az adóhatósági eljárás megindításakor, 2012. augusztus 27-én a Szjtv. releváns rendelkezése a következő volt: „(7) Nem folytatható belföldön vagy külföldön szervezett szerencsejátékban történő részvételre Magyarországon értékesítési, szervező, közvetítő tevékenység, ha a szerencsejáték szervezésére az állami adóhatóság nem adott engedélyt.”. A végzés többségi indokolásából nem derül ki, hogy az időközbeni normaváltozás hatással volt-e az alapügyben hozott bíróági döntésre.
- [33] Ez a tény további alkotmányossági kérdéseket vethetett volna fel, különös tekintettel a 272/B/2006. AB határozatban foglaltakra. Az említett határozat indokolása szerint: „[a]z alkalmazandó jog megválasztása a jogalkalmazás egyik alapvető kérdése. Annak megítélése, hogy egy konkrét közigazgatási ügyben milyen jogszabályok alapján kell a határozatot meghozni, a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a jogalkalmazó feladata. A bírói felülvizsgálat egyik funkciója éppen annak vizsgálata, hogy a közigazgatási határozatot hozó hatóság törvényesen járt-e el az alkalmazandó jog megválasztása során.” (ABH 2007, 1974.). Figyelemmel az Alaptörvény hatályba lépésével megvalósuló új alkotmányjogi panasz eljárás funkciójára, az egyik alapkérdés lehetett volna az ügyben, hogy az eset megítélését érdemben befolyásolta-e, hogy az eljáró bíróság helytelenül választotta ki az alkalmazandó jogot: megvalósítva ezzel a tiltott visszaható hatályú szabályalkalmazást is.
- [34] 5. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősülhetett volna az is, ha a honlapot sajtóterméknek minősíti az Alkotmánybíróság (lásd a különvélemény II. 1. 2. pontját, Indokolás [28]), hiszen azon tudósítások és cikkek is megjelennek, vagyis nem kizárólag közvetett tartalomszolgáltatást végez (vagyis szerencsejáték-hirdetéseket tesz közzé) a honlap [v. ö. a 19/2014. (V. 30.) AB határozattal; komment-ügy].
- [35] A fentiek alapján – nézetem szerint – az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságnak be kellett volna fogadnia, és érdemben kellett volna azt elbírálnia.

Budapest, 2015. március 3.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

- [36] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. március 3.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

- [37] A különvélemény II. 1. pontjához csatlakozom.

Budapest, 2015. március 3.

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybíróági ügyszám: IV/1458/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3052/2015. (III. 13.) AB VÉGZÉSE

bírói kezdeményezés visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 386. § (1) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. október 17-én kelt, 13.B.XIII.11.734/2014/5. számú végzésével az előtte folyamatban lévő büntetőeljárást felfüggesztette és az Alkotmánybírósághoz fordult a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 386. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása érdekében a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésével szembeni jogorvoslat hiánya, különös tekintettel a törvényes vád hiányában történt megszüntető határozattal szembeni hatályon kívül helyezés miatt.
  - [2] Az indítványozó kifejtette, hogy a hivatkozott számú ügyben a Budapesti V. és XIII. kerületi Ügyészség 2011. szeptember 30-án vádiratot nyújtott be a vádlottal szemben nagyobb kárt okozó, folytatólagosan elkövetett csalás büntette [Btk. 318. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], csalás büntettének kísérlete [Btk. 318. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], továbbá 2 rendbeli magánokirat-hamisítás vétsége (Btk. 276. §) miatt. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. szeptember 5-én kelt 27. sorszámú ítéletével a vádlottat folytatólagosan elkövetett csalás büntette és 2 rendbeli magánokirat-hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre és 60 000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést 2 év próbaidőre felfüggesztette és a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.
  - [3] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 3. vádpontban szereplő csalás büntettének kísérletére nézve a folyamatban lévő eljárást törvényes vád hiányában megszüntette. E vádpont tekintetében az ügyész az eljárás során további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, és a bíróság sem folytatott le bizonyítási eljárást. Az ítélet szerint e vádpont már a vád benyújtásakor sem volt törvényes, mert nem tartalmazta a konkrét elkövetési magatartást. Az ítélet ellen az ügyész arra hivatkozással fellebbezett, hogy a bíróság jogszabálysértő módon állapította meg a törvényes vád hiányát. A másodfokú bíróság – elfogadva az ügyészi fellebbezést – az elsőfokú bírói ítéletet hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.
  - [4] Az indítványozó a megismételt eljárást felfüggesztette, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. §-a alapján – a Be. 386. § (1) bekezdésére alapozva – kezdeményezte, hogy az Alkotmánybíróság a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező döntésével szembeni jogorvoslat hiányának alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, különös tekintettel a törvényes vád hiánya miatt hozott megszüntető végzés hatályon kívül helyezésére. A bíró indítványozta továbbá, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az Országgyűlést jogalkotói feladatának az Alaptörvénnyel összhangban álló teljesítésére, az alaptörvény-ellenes állapot megszüntetésére.
  - [5] Az indítványozó szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése elleni jogorvoslat hiánya az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, (Q) cikk (3) bekezdésébe, (T) cikk (3) bekezdésébe, és különösen a XXIV. cikk (1) bekezdésének I. és II. fordulatóba, a XXVIII. cikk (7) bekezdésébe, valamint az Európai Emberi Jogi Egyezmény 8. cikkébe ütközik.
- [6] 2. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy a bírói kezdeményezés megfelel-e a törvényi feltételeknek.
  - [7] Az Abtv. értelmében „[h]a a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.” [Abtv. 25. § (1) bekezdés]

- [8] Az indítványozó a Be. 386. § (1) bekezdésének az Alaptörvénnyel való összhangját kérdőjelezte meg. A támadott rendelkezés a büntetőeljárásról szóló törvénynek a harmadfokú bírósági eljárásról szóló XV. Fejezetében, a harmadfokú bírósági eljárás általános szabályai között, „A fellebbezési jog és a fellebbezés hatálya” alcím alatt található.
- [9] Az indítványt a Pesti Központi Kerületi Bíróság első fokon eljáró bírójának terjesztette elő azt követően, hogy a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet – az egyik vádpontot érintően – hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.
- [10] A megismételt eljárás szabályait a Be. a XVI. Fejezetben rögzíti a 403. §-tól kezdődően. Ez a fejezet az általános rendelkezések között, a 403. § (1) bekezdésében tartalmaz iránymutatást arra, hogy a megismételt eljárásban „a XII. Fejezet és a XIII. Fejezet rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni”. A Be. 386. § (1) bekezdése kívül esik a felhívott rendelkezések körén.
- [11] Ezen felül a Be. 386. §-a és az azt követő alábbi rendelkezések is nyilvánvalóvá teszik, hogy az indítványban kifogásolt szabályt a harmadfokú bíróságnak kell alkalmaznia. A Be. 386. § (1) bekezdése értelmében „a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz”. A Be. 387. § (1) bekezdése deklarálja, hogy a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítélet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárás felülbírálatára a harmadfokú bíróság jogosult. A Be. 389. § (1) bekezdése pedig rögzíti, hogy a fellebbezéssel érintettek az iratok felterjesztéséig a másodfokú bíróságnál, az iratok felterjesztése után a harmadfokú bíróságnál a fellebbezésre észrevétel tehetnek. Az első fokon, illetőleg a megismételt eljárásban is első fokon eljáró bírót tehát a jogalkotó a Be. 386. § (1) bekezdésének alkalmazására nem jogosította fel.
- [12] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy jelen ügyben a Be. 386. § (1) bekezdése nem tekinthető alkalmazandó jogszabályi rendelkezésnek, így a bírói kezdeményezés nem felel meg az Abtv. 25. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság megállapítja továbbá, hogy az Abtv. 25. §-ában foglalt törvényi rendelkezés és az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében az egyedi normakontrollra irányuló bírói kezdeményezés csak az indítvánnyal támadott jogszabály alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányulhat; bíró a folyamatban lévő ügyben alaptörvény-ellenes mulasztás megállapítását nem indítványozhatja {lásd: 3135/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [19]–[20]}. Az Abtv. 46. § (1) és (2) bekezdése a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítását nem önálló eljárásaként, hanem az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során alkalmazható jogkövetkezményként szabályozza. Ebből következik, hogy külön mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére – az Abtv. hatálybalépése, 2012. január 1-je óta – nincs jogszabályi lehetőség {lásd: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]}.
- [14] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezést az indítványozó jogosultságának, valamint a kifogásolt jogszabályi rendelkezés alkalmazásának hiánya miatt az Abtv. 64. §-ának *b)* és *d)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2015. március 9.

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1973/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3053/2015. (III. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.V.37.013/2015/2. számú végzése ellen benyújtott, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2014. június 17-ig hatályban volt 124. § (2) bekezdése, illetve a 224. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2015. február 27. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményeként a Baranya Megye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (a továbbiakban: OEVB) a 2014. március 6-án meghozott 44/2014. számú határozatával az indítványozót 70 darab ajánlóív átadási kötelezettségének elmulasztása miatt 3 552 500 Ft bírság megfizetésére kötelezte. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 2014. március 11-én meghozott 661/2014. számú határozatával az OEVB határozatát helybenhagyta. Az indítványozó az NVB határozata ellen 2014. október 28-án – több mint fél évvel az NVB határozatának meghozatalát követően – bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál. Kérelmét a közigazgatási és munkaügyi bíróság felterjesztette a Kúriára.
- [3] A Kúria az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A Kúria a végzés indokolásában kifejtette, hogy a kérelem több okból is alkalmatlan az érdemi vizsgálatra. Egyrészt a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 224. § (5) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a jogi képviselő kötelező, az indítványozó viszont személyesen, jogi képviselő nélkül járt el. Másrészt a bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtására a Ve. 224. § (2) bekezdésében biztosított törvényi határidő az indítványozó vonatkozásában 2014. március 14. napján lejárt, ezért a 2014. október 28. napján – tévesen a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz – benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme elkésett.
- [4] A Kúria ezt követően megállapította, hogy a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani egyfelől a Ve. 231. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján, mert az elkésett, másfelől a Ve. 231. § (2) bekezdése szerint, mert az indítványozó jogi képviselő nélkül járt el.
- [5] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Álláspontja szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be.
- [6] Az indítványozó hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslathoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és a 28. cikket.

- [7] A panaszban az indítványozó a Ve. 2014. június 17-ig hatályban volt 124. § (2) bekezdésének (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai) és a Ve. 224. § (2) bekezdésének (jogorvoslati határidő) alaptörvény-ellenességét állítja és kéri azok megsemmisítését az Alkotmánybíróságtól.
- [8] Az alkotmányjogi panasz indokolásaként az indítványozó előadta, hogy a jogalkotó időközben csökkentette a bírság mértékét, így a Ve. jelenleg hatályos szabályai alapján a rá kiszabott bírság töredékét, mindössze 1/5-öd részét kellene megfizetnie. A Ve. 2014. márciusában hatályos 124. §-a ezért „a józan észnek ellentmondó, a közjónak nem megfelelő, és nem erkölcsös, gazdaságosnak nem tekinthető, jogtudományi elvekkel ellenkező jogalkotói hatalomgyakorlás. A Ve. 124. § módosításai igazolják az évszázados jogelvek érvényesülésének csírát.”
- [9] Az indítványozó azt is állította, hogy a Ve. 224. § (2) bekezdésében foglalt, a határozat meghozatalától számított három napon meghatározott fellebbezési határidő „mélysegesen sérti” az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslatihoz való jogát, hiszen csak akkor lett volna lehetősége a felülvizsgálati kérelmet határidőben beadni, ha az NVB ülésén személyesen jelen van, azonban annak időpontjáról nem kapott értesítést, azt nyilvánosan nem tették közzé, tehát „a felülvizsgálati kérelem határidőben történő benyújtására gyakorlatilag nincs az átlagpolgárnak lehetősége.” Az indítványozó ezzel összefüggésben hosszasan bírálta az Nemzeti Választási Iroda eljárását, mert állítása szerint az többszörös jogsértést követett el az NVB határozatának közlése során.
- [10] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.
- [11] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek nem felel meg.
- [12] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [13] 4.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát egyrészt a Kúria Kvk.V.37.013/2015/2. számú végzése ellen nyújtott be. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány ezen része nem felel meg a határozott kérelem törvényi feltételeinek [Abtv. 52. § (1b) bekezdés], mert nem jelölte meg azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza; illetve nem adott elő indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [14] 4.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz esetében törvényi előírás az alaptörvény-ellenes jogszabály bírósági eljárásban való alkalmazása. Jelen esetben a Kúria a végzés meghozatala során nem alkalmazta a Ve. 124. § (2) bekezdését, ezért a panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt előírásnak.
- [15] 4.3. A Ve. 224. § (2) bekezdésének (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslatihoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából állított alaptörvény-ellenessége nem alapozza meg a panasz befogadását, míg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére és 28. cikkére alkotmányjogi panaszt alapítani nem lehet.

- [16] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh1.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslat-hoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)
- [17] Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)
- [18] Kifejezetten a régi Ve. (a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény) 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészével foglalkozott az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh2.). Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a régi Ve. 78. § (1) bekezdésének „illetőleg döntés meghozatalától számított” szövegrésze – tekintettel a választási eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelvének sérelmét (ABH 2003, 607.). Az Abh2.-ben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „[a] választási eljárásnak a demokratikus legitimitáció biztosításában megnyilvánuló funkciója, valamint az eljárási rend sajátosságai, ezen belül is különösen a jogalanyok (jogorvoslattal érintett személyek) [...] helyzete indokoltá teszi a rövid jogorvoslati határidők és az ehhez kapcsolódó szigorúbb feltételek meghatározását. Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdés „illetőleg döntés meghozatalától számított” szövegrésze nem sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelvét, továbbá az 57. § (5) bekezdésben foglalt jogorvoslat-hoz való jogot sem, ezért az alkotmányjogi panaszt elutasította.”
- [19] A Ve. 48. §-a szintén biztosítja az eljárás jellegéhez igazodóan a döntések mielőbbi megismerését, elsősorban a rövid úton való közlés előírásával, ezért az Alkotmánybíróság a Ve. hatálybalépése óta, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntések elleni alkotmányjogi panaszok közül, az alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetésének hiánya miatt nem fogadta be azokat, amelyek a Ve. 224. § (2) bekezdését támadták [legutóbb lásd: 3092/2014. (IV. 1.) AB végzés].
- [20] Mindezekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2015. március 3.

Dr. Szívós Mária s. k.,
megbízott tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/658/2015.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3054/2015. (III. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) bekezdése, a Salgótarjáni Járásbíróóság 1.P.20.181/2012/25. számú ítélete, a Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.377/2013/4. számú ítélete, valamint a Kúria Pfv.V.21.690/2013/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróaságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményeként folyamatban volt perben megállapított tényállás szerint egy távközlési szolgáltató számlatartozás miatt kérte fizetési meghagyás kibocsátását az indítványozóval szemben, akinek elmentmondása folytán perré alakult az eljárás. Az első fokon eljáró Salgótarjáni Járásbíróóság a felperes keresetének helyt adott, és az indítványozó alperest 61 158 Ft tőke és járulékai megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú ítéletet a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság helybenhagyta.
- [3] A peresztés indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (2) bekezdésének alkalmazásával érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasította.
- [4] 2. Az indítványozó álláspontja szerint a Salgótarjáni Járásbíróóság 1.P.20.181/2012/25. számú, valamint a Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.377/2013/4. számú ítélete sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az M) cikk (2) bekezdését, az R) cikk (1)–(3) bekezdéseit, a T) cikk (3) bekezdését, I. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a VI. cikk (1)–(2) bekezdéseit, XV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, a 26. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikk (1) bekezdését.
- [5] A Pp. 271. § (2) bekezdése, illetve a Kúria Pfv.V.21.690/2013/2. számú végzése vonatkozásában az indítványozó az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésén keresztül a XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére hivatkozott, és a támadott határozatok, továbbá jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte alkotmányjogi panaszában.
- [6] 3. Az Abtv. 56. § alapján az Alkotmánybíróóság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, mérlegelési jogkörében vizsgálja annak a törvényben előírt formai és tartalmi feltételeit.
- [7] 3.1. Az indítványozó szerint a Pp. 271. § (2) bekezdése azért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, mert vagyoni jogi ügyekben értékhatártól függően – a konkrét ügyben is – kizárja a jogerős határozat Kúria által történő felülvizsgálatának lehetőségét.
- [8] Az Alkotmánybíróóság gyakorlata szerint az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján hivatkozhat az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott határozataira [13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [27]–[34]].
- [9] Az Alkotmánybíróóság a felülvizsgálat és a jogorvoslati jog összefüggését már több határozatában vizsgálta, és megállapította, hogy a jogorvoslati jog, mint alapvető jog csak a rendes – még nem jogerős határozatokkal szemben igénybe vehető – jogorvoslatokra vonatkozik. Az Alkotmánybíróóság az 1/1994. (I. 7.) AB határozatában elvi jelleggel állapította meg, hogy „[a] felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt alkotmányi rendelkezéssel összefüggésbe nem hozható. Mivel az alkotmányosan megkövetelt rendes jogorvoslaton túlmenő rendelkezés, a törvényhozónak – az egyéb alkotmányi rendelkezésekkel

- összhangban (pl. diszkrimináció tilalma) – teljes szabadságában áll ennek tartalmát és korlátait megállapítani.” (ABH 1994, 29, 38.).
- [10] Az Alkotmánybíróság többször vizsgálta már a felülvizsgálat értékhatárhoz kötésének alkotmányosságát is, és azt nem találta alkotmányellenesnek [286/B/1998. AB határozat (ABH 1999, 671.); 663/D/2000. AB határozat (ABH 2003, 1123.); 1173/D/2007. AB határozat (ABH 2010, 1757–1758.)].
- [11] Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte esetén is csak – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az értékhatártól függő korlátozásról rendelkező Pp. 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét jogorvoslathoz való jogának sérelmeként állította. Az Alkotmánybíróság szerint a korábban már elbírált, hasonló tárgyú indítványokhoz képest jelen indítvány új elemet nem tartalmaz, a részben megváltozott tartalmú jogszabályi rendelkezés új tartalmával (megváltozott értékhatár, további kivételek az értékhatártól függő kizárás alól) kapcsolatos aggályokat nem vet fel.
- [13] Az Alkotmánybíróság a korábbi határozataiban kifejtett érvekre és megállapításokra is figyelemmel úgy látta, hogy a Pp. 271. § (2) bekezdésének megsemmisítésére irányuló indítványi elem az Abtv. 29. §-a szerinti feltételek egyikének sem felel meg, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.
- [14] 3.2. Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha a bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó állítása szerint a sérelmezett első- és másodfokú ítélet ellentétes – többek között – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az M) cikk (2) bekezdésével, az R) cikk (1)–(3) bekezdésével, a T) cikk (3) bekezdésével, a 26. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikk (1) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény itt felsorolt rendelkezései nem biztosítanak az indítványozó számára jogot, ezért ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre közvetlenül nem lehet alkotmányjogi panaszt alapítani. Emiatt az Alkotmánybíróság ezekkel a sérelmekkel összefüggésben az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.
- [15] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés értelmében a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az a)–f) pontokba foglaltakat.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó felhívás ellenére sem tett eleget indokolási kötelezettségének [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], mert nem teremtett értékelhető, a panasz érdemi elbírálását megalapozó összefüggést a támadott bírói döntések és a megsérteni állított alaptörvényi rendelkezések között. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó a támadott bírói döntéseknek ténylegesen nem alkotmányossági, hanem törvényességi felülvizsgálatát várta az Alkotmánybíróságtól. Ezt az értelmezést támasztja alá az indítványozó kifejezett kérelme is, amelyet a panaszja alapjául szolgáló per „újrakezdésének” elrendelése iránt terjesztett elő indítványában.
- [17] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy nincs hatásköre a rendes bíróságok ítélkezési tevékenységének felülbírálatára, csak alkotmányossági szempontból ellenőrizheti a bírói döntéseket. A bírósági eljárás kereteinek meghatározása, a tényállás megállapítása, az alkalmazandó jog meghatározása és értelmezése a rendes bíróságok feladata és felelőssége.
- [18] További hiányosságként észlelte az Alkotmánybíróság azt, hogy a Kúria támadott végzésének alaptörvény-ellenességére vonatkozóan az indítványozó nem tett előadást, indítványának ezen részében is a Kúria által alkalmazott jogszabályi rendelkezést kifogásolja, így panaszának tárgya és tartalma között ebben a vonatkozásban nincs összefüggés.
- [19] A megállapított hiányosságok miatt az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nincs lehetőség a panasz érdemi elbírálására, ezért a befogadás további feltételeinek vizsgálatát mellőzve az alkotmányjogi panasz fennmaradó elemeit az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.
- [20] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. §-a alapján tanácsban eljárva hozta meg határozatát.

Budapest, 2015. március 10.

Dr. Lévay Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkóvics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1418/2014.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3055/2015. (III. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Bpi.11.368/2013/7. számú végzése és a Kúria Bpkf.III.133/2014/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] A Fővárosi Bíróság – a Fővárosi Ítéltábla által az élet elleni bűncselekmény egyik minősítő körülménye megállapításának mellőzésével helybenhagyott – jogerős ítéletében (alapügy) bűnösnek mondta ki az indítványozót (mint II. rendű vádlottat) aljas indokból, különös kegyetlenséggel, több emberen, tizennégy éven aluli személy sérelmére elkövetett emberölés bűntettében, illetve közveszély okozás bűntettében, amelyeket felbujtóként követett el.
- [3] A korábbi sikertelen perújítási indítványait követően az indítványozó – a büntetőeljárás során eljáró védőjén keresztül – a jogerős ítélettel szemben újabb perújítási indítványt terjesztett elő, amelyet az alábbiak szerint indokolt.
- [4] Az alapügy jogerős befejezését követően az indítványozó otthonában olyan, más bűncselekménnyel kapcsolatos adatokat tartalmazó floppylemezek kerültek elő, amelyek tartalma alapján – az indítványozó álláspontja szerint – arra lehet következtetni, hogy az indítványozó a vádbeli időpontban nem tartózkodhatott a helyszínen.
- [5] Az alapügyben titoktartási kötelezettségük miatt a vallomástételben korlátozott tanúk (az indítványozó által minősített eljárásban tett vallomások felvételét készítő rendőrök) titoktartási kötelezettsége időközben megszűnt, ezért az indítványozó szükségesnek tartotta újbóli kihallgatásukat.
- [6] Szükségesnek tartotta továbbá az alapügyben beszerzett tűzszakértői vélemények kiegészítését is, illetve a szakértők egymás jelenlétében történő meghallgatását is.
- [7] Az indítványozó ezen felül hivatkozott arra is, hogy a bíróságok a vádirattól eltérően minősítették a cselekményét, azonban ennek lehetőségét az indítványozóval (mint vádlottal) és a védővel nem közölte a bíróság, így nem volt lehetőségük az eltérő minősítésre figyelemmel indítványokat tenniük. Ezzel pedig sérültek a terhelt védelemhez fűződő jogai.
- [8] A perújítási indítványt a Fővárosi Ítéltábla 2.Bpi.11.368/2013/7. számú – a Kúria Bpkf.III.133/2014/5. számú végzésével helybenhagyott – végzésében elutasította. A végzések indokolásának lényege szerint az indítványozó által felajánlott floppylemezekből kinyerhető információ azt a bizonyítandó tényt hivatott alátámasztani, hogy a terhelt az ítéleti tényállástól eltérően nem volt jelen a bűncselekmény helyszínén. Ugyanakkor az alapügyben eljáró bíróságok már állást foglaltak e kérdésben is a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, így

„[m]érlegelési körükbe vonták az akkor még rendelkezésre nem álló lemezekből esetlegesen kinyerhető adatok bizonyító erejét. Ezúton állást foglaltak a floppy-lemezek ellentétes bizonyítékok cáfolatára való alkalmasságának kérdésében.” A végzések indokolása szerint a perújítási indítvány tehát a már felmerült és az alapügyben eljáró bíróságok által értékelt bizonyítékok eljárási törvényben tilalmazott felülmérlegelésére irányul, így az abban foglaltak a perújítás alapjául nem szolgálhatnak.

- [9] Az alapügyben még titoktartásra kötelezett tanúk ismételt meghallgatásával, illetve a tűzvédelmi szakértők meghallgatásával kapcsolatos indítványelemek tekintetében a perújítás megengedhetősége tárgyában eljáró bíróságok leszögezték, hogy azok új bizonyíték megjelölése helyett csupán olyan további bizonyítási eljárás felajánlására vonatkoznak, amely – az indítványozó érvelése szerint – alkalmas lehet eltérő tényállás megállapítására. Mindez szintén a rendelkezésre álló bizonyítékok perújítási eljárásban meg nem engedett felülmérlegelését igényli.
- [10] A perújítás megengedhetősége tárgyában eljáró bíróságok tévesnek minősítették az indítványozó azon álláspontját is, miszerint perújítási elrendelését eredményezi az alapügyben ítélező bíróság azon mulasztása, hogy a vádtól eltérő minősítés lehetőségét nem közölte a vádlottal, illetve a védelemmel. A végzések indokolása szerint az említett kifogás eljárásjogi természetű, így nem képez perújítási okot.
- [11] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt az ismertetett végzésekkel szemben.
- [12] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz értelmében a perújítás megengedhetősége tárgyában eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát. A bíróságok érvelése ugyanis ellentmondásos, logikátlan, mert a floppy-lemezek az alapügyben nem álltak rendelkezésre, így a tartalmuk ismerete nélkül bizonyítékként történő figyelembevételük, azok értékelése nyilvánvalóan nem történhetett meg. Kifejtette továbbá, hogy azok a tanúk, akik tekintetében az alapügyben fennállt a titoktartási kötelezettség, erre tekintettel nem tudtak teljes körű vallomást tenni, így az alapügyben nem közölt, perdöntő (akkor még minősített adatnak minősülő) ismereteik nem tekinthetők mérlegelt bizonyítéknak. Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy a perújítási indítványában meghallgatni kért tanúk közül nem mindegyik került kihallgatásra az alapügyben. Sérelmezte továbbá, hogy az alapügyben szakvéleményt adó tűzszakértők egyike sem került meghallgatásra a tárgyaláson, ezért azok meghallgatására vonatkozó indítványa is megalapozza a perújítás szükségességét.
- [13] Az indítványozó szerint a bíróságok a kifogásolt döntéseikkel nem tették lehetővé, hogy az indítványozó a bizonyítékait bemutathassa, azok ismerete, vizsgálata nélkül utasították el a perújítási indítványát, ezzel megsértve a tisztességes eljárás követelményét, amelynek eredményeként teljesen kiüresítették a perújítás jogorvoslati jellegét.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt végzések az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség rendelkezését is megsértették, mert nem tették orvosolhatóvá azt a helyzetet, hogy az alapügyben az indítványozóval szemben nem úgy jártak el, ahogy más büntetőügyekben. Álláspontja szerint az irányadó gyakorlat az indítványozó ügyével megegyező tárgyú ügyekben elengedhetetlennek tartja a tűzvédelmi szakértő meghallgatását, amire viszont saját ügyében nem került sor, és erre alapított perújítási indítványát is elutasították.
- [15] Mindezekre figyelemmel az indítványozó kérte a Fővárosi Ítéltábla 2.Bpi.11.368/2013/7. számú és a Kúria Bpkf.III.133/2014/5. számú végzéseinek megsemmisítését.
- [16] 2.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszban az indítványozó egyrészt azt kifogásolta, hogy az ügyben eljáró ügyészek, illetve bírák a gyakorlatban nem alkalmazzák a Be. 410. § (3) bekezdésének, illetve a 417. § (3) bekezdésének a perújításra, illetve felülvizsgálatra okot adó körülmény hivatalbóli észlelése esetén az eljárás kezdeményezésére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészség, illetve legfőbb ügyész értesítésére vonatkozó kötelezettséget megállapító rendelkezéseit. Az indítványozó ezen kívül azt sérelmezte, hogy a Be. 413. § (3) bekezdésének az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványok elbírálására vonatkozó rendelkezései félreérthetőek, és a kifogásolt bírósági döntések is tévesen alkalmazták azokat.
- [17] 2.3. Az alkotmányjogi panasz és mellékletei az ismertetetteken kívül – a perújítás elrendelése szükségességének alátámasztására – részletes indokolást tartalmaznak arra vonatkozóan is, hogy az alapügyben milyen, az

indítványozó álláspontja szerint a bizonyítás eredményét befolyásoló eljárási szabálysértések, mulasztások történtek.

- [18] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [19] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételei közül megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt azon követelménynek, hogy azt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül kell benyújtani.
- [20] 3.1.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét állító részében az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban támasztott feltételeknek az alábbiak szerint felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezését. Ezenkívül megjelöli a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését, valamint indokolást is tartalmaz.
- [21] 3.1.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz – az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító részében – valójában az alapügyben hozott, 2005. december 13. napján jogerőre emelkedett ítélet alaptörvény-ellenességét állítja. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor több döntésében megállapította, hogy a törvényalkotó az Abtv. hatálybalépése (2012. január 1. napja) előtt már jogerősen lezárt bírósági eljárások tekintetében nem kívánta megnyitni a valódi alkotmányjogi panasz lehetőségét [lásd például: 3072/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [11]; 3112/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [9]; 3142/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [36]], ezért ezen okból az alkotmányjogi panasz – az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító részében – nem befogadható.
- [22] 3.1.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) és f) pontjaiban foglalt feltételeknek, mivel nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, illetve a jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére sem tartalmaz kérelmet. Az indítványozó Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasza valójában nem a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességét állítja, hanem a bíróságok jogértelmezését, a támadott jogszabályok bíróságok általi alkalmazásának mikéntjét, illetve a jogalkalmazó szervek általi figyelmen kívül hagyását sérelmezi, amely kifogások az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz körében bírálандók el.
- [23] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket az alkotmányjogi panasz kimeríti-e.
- [24] 3.2.1. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügy terheltje. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [25] 3.2.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeiként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [26] Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy az indítványozó panasza – értelemszerűen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét állító részében – megjelölte-e olyan alaptörvény-ellenességet, amely a bírói döntést érdemben befolyásolta. Az indítványozó a panaszban a – perújítás egyik okát tartalmazó – Be. 408. § (1) bekezdés a) pontja szerinti „új bizonyíték” fogalmának bíróság általi, konkrét ügyben történt értelmezését véli Alaptörvénybe ütközőnek.
- [27] Az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon [7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33] és [38]], amíg a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését [13/2014. (IV. 18.) AB határozat].

zat, Indokolás [51]]. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria jogszabály-értelmezése nem ébreszt alaptörvény-ellenességi kételyt a kifogásolt bírói döntésekkel szemben [3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]].

- [28] 3.2.3. Az Alkotmánybíróság a panasz befogadhatósági vizsgálata alapján azt is megállapította, hogy az indítványozó a panaszban nem vet fel semmilyen alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [29] A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét állító részében – sem a Fővárosi Ítéltábla 2.Bpi.11.368/2013/7. számú, sem a Kúria Bpkf.III.133/2014/5. számú végzésében foglaltakkal kapcsolatosan sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [30] 4. Az Alkotmánybíróság a 3.1.–3.2.3. (Indokolás [19]–[29]) pontokban foglaltak okán az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 10.

Dr. Szívós Mária s. k.,
megbízott tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1022/2014.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg. A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza. Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.estercom.hu

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu
Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető
HU ISSN 2062–9273